

Край, відкритий Кобилянським

22 листопада в літературно-мистецькій вітальні «Світ прекрасного» Володимирецької районної бібліотеки відбулась творча зустріч із краєзнавцем та поетом Михайлом Кобилянським, присвячена 70-річчю автора.

Розпочала зустріч бібліотекар Оксана Сирота віршем, точніше – піснею автора «Серце Рафалівки», де 1 січня 1941 року він народився. Закінчив місцеву середню школу та Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка у 1966 році. Працював учителем географії у школах району. Останні роки трудився і трудиться в Кузнецовській СШ № 2, був педагогом-організатором, заступником директора по виховній роботі, вчителем географії. Має звання «Вчитель-методист», нагороджений медаллю «Ветеран праці», значком «Відмінник освіти України». Літературною діяльністю займається зі шкільних років, публікувався у районці та в кузнецовських міських

газетах. Нині проживає у Кузнецовську, продовжує працювати в школі.

Ведучі Альона Гаврилюк і Євгенія Дуліпа познайомили з творчим доробком краєзнавця і поета, який увійшов до п'яти книжечок. Тут багато цікавого про легенду Полісся – Біле озеро, про найдовшу у Європі вузькоколіяку, що йде із Антонівки на Зарічне. Пісня Михайла Кобилянського «Поліський трамвай» стала гімном етнотуристичного фестивалю «Бурштиновий шлях» в рамках проекту «Поліський трамвай».

У публікації «Пам'ятка архітектури» краєзнавець розповідає про історію пам'ятки XVIII століття – Свято-Миколаївську церкву, що в Старій Рафалівці. Присвячені Старій Рафалівці і однойменна пісня та поема «Стир все біжить».

З особливою теплою автор пише про край рідний, де батьків дім, про свою рідну Рафалівку, якій він присвятив багато своїх творів. Майже в кожному творі Михайло

Савич повертає читачів із сьогодення в історію. Болить йому і голодомор, і воєнне лихоліття, і Чорнобиль. Він закоханий у старовинні звичаї і традиції українців. З трепетом і великою любов'ю описує давню поліську хату в однойменному вірші – аж душу огортає спокій і туга за чимось чистим і теплим.

Є у нього й хвилюючі твори духовно-релігійного змісту, які заставляють нас задуматись над людським буттям. Як, наприклад, пісня «Чарують дзвони нас».

Михайло Кобилянський закоханий у професію педагога і віддає їй всього себе, а весь свій досвід і знання передає учням, часто проводить для них цікаві екскурсії.

В публікації «Ози, ками» надрукованій у книзі «Доброго ранку», яка вийшла в 2010 році, він розповідає про декілька геологічних екскурсій, які здійснив разом з учнями. Він пише про значення цих екскурсій: «Льодовикові форми рельєфу поблизу сіл Со-

біщиці та Балаховичі в літературі не описані. Тому вважаємо, що це наше відкриття, винагорода за багато років занять і досліджень з геології, за любов до цікавої науки про землю». У книзі подані фото, які закарбували цікаві миті і знахідки цих екскурсій. Його вихованці, юні краєзнавці ЗОШ № 2, неодноразово займали призові місця в різноманітних обласних конкурсах та олімпіадах.

У книзі «Доброго ранку» є багато оригінальних фото; особливо цікаве серед них – старовинне фото 30-х років XX століття: «Станція Рафалівка. Біля старого вокзалу».

Книги Михайла Кобилянського – це безцінний скарб для теперішніх і прийдешніх поколінь. У автора є дуже багато нових цікавих задумів. І читачі чекають на нові зустрічі з цією скромною, але дуже талановитою людиною.

**Ольга
КОНДРАТИШИНА,
завідділом обслуговування
Володимирецької ЦРБ.**